

СУЧАСНІСТЬ ВЕЛИКОПАНЕЛЬНОГО ДОМОБУДУВАННЯ

© Варський В.В., 2010

«Львівський домобудівний комбінат №2», сьогодні Закрите акціонерне товариство «Львівський домобудівний комбінат», збудований та зданий в експлуатацію в IV-му кварталі 1989 року. Освоєння потужностей з випуску залізобетонних елементів – панелей для монтажу житлових будинків та саме будівництво житла на підприємстві розпочали в 1990 році, в період відродження української державності. Під час становлення підприємства, як і державної незалежності були численні проблеми. Вирішення проблем життя, точніше виживання великого підприємства, а проектна потужність сягала 200 тис.кв.м. готового житла в рік, потребувало чималих зусиль новоствореного колективу. Потрібно відзначити, що вже в цей період часу розвіювались переконання, що кожна сім'я матиме можливість отримати повноцінне житло – окрему квартиру за державний кошт. Адже саме під цю програму забезпечення житлом громадян у вісімдесятих роках виникла ідея будівництва у м. Львові другого домобудівного комбінату. Звичайно, економічні підвалини розрахунку вартості, ціноутворення, енергозатратності, привабливості в плані архітектури та якості з погляду комфортності проживання, наражались на такі фактори, як швидкість реалізації програми забезпечення житлом, механооснащення такого виробництва. За двадцять років підприємство трансформувалось, змінювало форму власності, видозмінювало форми своєї діяльності. Підприємством збудовано більше 300 тис. кв.м. житла в панельному варіанті, десятки тисяч кв.м. в цегляному варіанті, збірно-монолітному.

Багатоповерхові панельні будинки, збудовані ДБК-2

Продовжені також роботи з будівництва промислових потужностей у нашому регіоні, соціально-культурної сфери обслуговування під час забудови житлових мікрорайонів як у м.Львові, так і в містах області: Н. Яворівськ, Н. Розділ, Дрогобич, Жовква, Самбір. Саме цеглове, збірно-монолітне та промислове будівництво вносило корективи у використання потужностей великопанельного виробництва та змусило нас на цих самих виробничих площах розмістити металооснащення та налагодити технологічні процеси з забезпечення серійного випуску пустотних плит перекриття, усіх елементів виконання сходових кліток, шахт ліфтів, перемичок, елементів фундаментів – палі, подушки, блоки, ригелі, балки, підпірні стінки та інші елементи, зокрема елементів благоустрою для житлового цегляного домобудування. У зв'язку із забудовою тісних

майданчиків – вставки, прибудови до вже існуючих будинків, появились споруди складної форми, виникла необхідність перекривати площі неправильної, багатогранної форми, і ми почали випускати плоскі залізобетонні елементи перекриттів для збірно-монолітного варіанта виконання будівель. Це дозволяє зробити наявний в нас парк оснащення для виготовлення панельних будинків. Для цього також виготовили і додаткову бортоснастку. Саме ж панельне домобудування нами збережено теж в повному обсязі. Правда, скорочено типаж блок-секцій, сьогодні ми можемо випускати з восьми типів тільки три. Для здешевлення самого виробництва, зважаючи на його високу енергозатратність та ціни в сьогоднішніх умовах на енергоносії, ми його акумулювали в одному цеху. Для цього реконструювали як лінії формовки, так і ліній подавання бетонних сумішей. Забезпечення нових норм з теплопровідності зовнішніх стін здійснюється за рахунок змінності термовкладень у зовнішніх елементах, а запроєктовані вони у формі сендвіча. Це дає можливість витримати нормативний теплозберігаючий коефіцієнт, не виконуючи зовнішнього утеплення. Адже добре розуміємо, що досягнення енергозбереження зовнішнім утепленням окрім високої ціни на його виконання, якогось покращення кольорової гами загалом не яскравих житлових споруд, значно знижує його капітальність, адже зовнішнє утеплення не є довговічним. Саме потреба в ремонті утеплень споруд у недовготривалі терміни потребуватиме знову великих затрат коштів. Зважаючи на високі ціни металу, енергоресурсів, транспортних робіт, ми залишаємось все ж на ринку будівництва соціального житла у межах цін, що декларує держава, як економічно обґрунтовані сьогодні. Парк оснащення, технологічного обладнання, транспортний парк та кранове господарство дають змогу без оновлення, а значить великих затрат, виконати відповідно до сьогоднішніх норм, вимог будівництво панельного житла в будь-якому населеному пункті як нашої області, так і за її межами в раціональному для транспортного перевезення радіусі. Забезпечення житлом, інфраструктурою за місцем розміщення виробництв, чи за місцем проживання нашого населення раціоналізуватиме використання трудових ресурсів, знизить пасажиропотік, вивільнить час для домашнього господарювання, відпочинку людей. Поверховість житлових будинків, розміщення господарських споруд, гаражів можемо виконати на вибір замовника та обґрунтувань архітектури, тому бачимо можливу співпрацю з інвесторами, що планують розмістити інвестиції в малих містах, селах, селищах нашого регіону. Наявні можливості наші також добре могли б бути використані і у м.Львові для будівництва соціального житла.

О.П. Луців

дійсний член АБУ, голова правління-президент фірми “Галбуд”

РОЗБУДОВА ПІСЛЯВОЄННОГО ЛЬВОВА – ЗДОБУТКИ, УСПИХИ, ЧИ ПОМИЛКИ ТА НЕВДАЧІ

© Луців О.П., 2010

Львів до війни був великим європейським містом з розвинутою комунальною інфраструктурою, з великою мережею вищих навчальних закладів, але з дуже обмеженою кількістю великих підприємств. Малі, різного спрямування майстерні не відповідали часу індустріалізації, механізації та науковому прогресу, який після війни опановував усю Європу.

На той час у Львові проживало трохи більше 250 тис. мешканців. Великих руйнувань під час війни місто не зазнало.

Відтак великих будов у Львові не було, аж до часу коли урядом було прийнято спірне рішення про перетворення Львова у західноукраїнський індустріальний центр. У планах було створення десятків заводів машинобудування, радіоелектроніки, легкої промисловості тощо.

Можна вести нескінченні дискусії на тему, а чи потрібно було розвивати Львів індустріально і чи аж до таких розмірів.